

منبر مکتوب ویژه عید غدیر خم

تنهایی مولا از کوفه تا امروز

مرکز تخصصی تبلیغ دارالحکمه

برای عضویت در کانال «حوزه و تبلیغ» اسکن کنید
کاری از مرکز تخصصی تبلیغ دارالحکمه

فهرست

- ۷ عبادت ذکر علی علیه السلام و اهمیت مدح امیرالمؤمنین
- ۸ تفاوت فضایل امیرالمؤمنین و فضیلتی تکان دهنده برای جهان
- ۱۰ معرفتی زیارت غدیریه؛ هدیه ای ویژه از امام هادی (ع)
- ۱۱ اوج مدیریت الهی: تقوا مانع سوءاستفاده از قدرت شد
- ۱۳ درس هایی از سیره امیرالمؤمنین علیه السلام و ولایت فقیه
- ۱۴ تنها نگذاشتن مولا؛ از کوفه تا امروز
- ۱۵ علی بن ابی طالب علیه السلام را کجا تنها گذاشتند؟
- ۱۶ بی غیرتی خوارج و فریاد آخر: بیداری در برابر ظلم
- ۱۷ سخن پایانی: اقتدار ایران و شکستن خیبر جدید به یمن مولا

عَمرَم اَگر شود بَه دِرازِ عَمرِ نوح
کاری بَه جِز غَلامی جِیدر نَمی کُندم

Artwork - Mohsen

« عبادت ذکر علی علیه السلام و اهمیت مدح امیرالمؤمنین علیه السلام »

ذکر علی بن ابی طالب علیه السلام کلاً یک عبادت بسیار پررونق و پرنور است. «ذکر علی عبادۀ» (یاد علی عبادت است). همان طور که فرموده اند: «زَيْنُوا مَجَالِسَكُمْ بِذِكْرِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ» (مجالس خود را به یاد علی بن ابی طالب زینت دهید)

از قدیم تا به الان مردم به هر مناسبتی که دور هم جمع می شدند، یک نفر مدح علی بن ابی طالب علیه السلام می کرد. حالا نمی گفت امروز چه مناسبتی است و چه باید بخوانیم؛ مخصوصاً در عروسی ها و در انواع و اقسام هیئت ها، یک ذکر امیرالمؤمنین علی علیه السلام بود. ولی یکی از مناسبت های بسیار مهم برای مدح و منقبت مولایمان علی بن ابی طالب (ع)، عید غدیر است که در پیش داریم و خوشبختانه امسال هم

ان شاء الله خدا توفیق دهد غدیر را درک کنیم و ثواب این عید با عظمت را بهتر از هر سال دیگری ببریم.

« تفاوت فضایل امیرالمؤمنین (علیه السلام) و فضیلتی تکان دهنده برای جهان

یک مطلب برای شما از معتبرترین روایات آورده‌ام؛ هدیه‌ی ویژه‌ی عید غدیر و هدیه‌ی ویژه‌ی مدح مولایمان علی بن ابی طالب (علیه السلام) که این مطلب را به شما معرفی خواهم کرد. ولی قبل از اینکه این روایت را در فضیلت امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) به شما معرفی کنم، یک مطلب هم به عنوان مقدمه بگویم: فضایل امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) فراوان‌اند. اتفاقاً در این سندی که برای شما آورده‌ام، حدود سی آیه از آیات قرآن که در فضیلت علی بن ابی طالب (علیه السلام) هست، به آن‌ها اشاره شده است. اما مطلبی که می‌خواهم عرض کنم این است که بین فضایل امیرالمؤمنین فرق هست.

برخی از فضیلت‌های امیرالمؤمنین (علیه السلام) خیلی ناشناخته‌تر است. بعضی از فضایل امیرالمؤمنین هست که هزار و چهارصد سال بود کسی نمی‌توانست بفهمد یعنی چه؛ الان ما می‌توانیم بفهمیم، الان جهان می‌تواند این فضایل را درک کند. تا قبل از اینکه جهان این قرن‌های اخیر، به ویژه قرن اخیر را پشت سر گذاشته بود، نمی‌شد این فضایل را بیان کرد و کسی متوجه نمی‌شد. من حالا امشب دو نمونه از این فضایل را از روی این متن با عظمت برای شما می‌خوانم. ممکن است قبلاً اگر این فضائل را بیان می‌کردیم بعضی سوال می‌پرسیدند که ماجرا

چیست؟ و گاهی درک این فضائل برای همه سخت بود اما امروز همه‌ی مردم ایران این فضایل را می‌فهمند.

پس فرق هست بین فضایل امیرالمؤمنین علیه السلام. مثلاً یکی از فضایل حضرت که گفته می‌شود این است که وقتی عقیل آمدند - حالا بنا بر روایتی که میزان اعتبار این روایت را هم کاری ندارم - عقیل آمدند و گفتند از بیت‌المال کمی به من بده. ایشان آتش گداخته‌ای آنجا در دسترسشان بود، بردند جلو صورت عقیل و فرمودند: «آیا تو می‌توانی این را تحمل کنی؟ نه! پس من هم آتش جهنم را نمی‌توانم تحمل کنم که به تو از بیت‌المال زیادی بدهم» (اشاره به خطبه ۲۲۴ نهج‌البلاغه)

خب، بله، این فضیلت امیرالمؤمنین علی علیه السلام است که از بیت‌المال به برادرش فامیل بازی نمی‌کند و به دیگران زیادی نمی‌دهد؛ ولی این فضیلت را ممکن است یاران امیرالمؤمنین هم داشته باشند. این فضیلت مثل یک انفجار اتمی در جهان کار نمی‌کند، خوب است و تحسین می‌شود، فضایل زیادی از امیرالمؤمنین علی علیه السلام هست که جهان را تکان نمی‌دهد.

ولی یک فضیلتی را اینجا هم می‌خواهم برای شما از امیرالمؤمنین بخوانم که مثل بمب اتم، کل جهان را تحت تأثیر قرار می‌دهد. این فضیلتی که می‌خواهم بخوانم با فضایل معمولاً شنیده‌شده خیلی فرق می‌کند و اگر جهان این فضیلت را درک کرد، یعنی منتظر و آماده‌ی پذیرش ظهور امام زمان (ارواحنا له الفداء) است. البته هر فضیلتی از امیرالمؤمنین ثوابی بسیار فوق‌العاده دارد و ما نمی‌توانیم

ثواب و نور و فضیلت و مقدار آن را درک کنیم؛ ولی برای فهم مردم، برای تکان دادن حیات بشر و برای پایه‌ریزی تمدن عظیم مهدوی، برخی از فضایل خیلی تکان‌دهنده‌تر است.

من دست و پای معلم‌های آموزش و پرورش، همه منبری‌ها، همه مبلغین و همه مداحان ارجمند را می‌بوسم اگر روی این فضیلت امیرالمؤمنین (علیه السلام) کار کنند. در مورد این فضیلت، شما کمتر شعری می‌شنوید. ما اشعار زیادی در مدح و منقبت امیرالمؤمنین شنیده‌ایم، چرا؟ چون سطح آن بالاست و با دیگر فضائلی که همه‌فهم‌تر است و بشر را نجات می‌دهد، فرق می‌کند. شرحش بماند؛ شما هم که آدم‌های باهوشی هستید، خودتان می‌توانید این فضیلتی را که می‌خواهم از روی این متن بسیار معتبر برایتان قرائت کنم، توضیح دهید. پس مطلب مقدماتی بنده این است که فضایل امیرالمؤمنین بی‌شمار است. مدح و منقبت امیرالمؤمنین بر این فضایل پرتکرار است، جز برخی فضایل که هم عظمتش بیشتر است، هم تأثیرش بر مردم و تاریخ بشریت بیشتر است، تمدن‌ساز و برهم‌زننده‌ی تمام تفکرها و تمدن‌های الحادی است و هم ما امروز بهتر می‌فهمیم، در عین حال کمتر گفته شده است.

« معرفی زیارت غدیریه؛ هدیه‌ای ویژه از امام هادی (ع) »

دوستان و سروران ارجمند ببینند که این مقدمه با این ضلع، با هم جور در می‌آید. حالا بریم سراغ متنی که این مدح و منقبت را بیان می‌کند. این متن برای فضایل و مدح مولا، متن «زیارت غدیریه» است. همه‌ی کسانی که روز غدیر را ان شاء الله درک می‌کنند، در خانه یا خیابان، حتماً این زیارت را بخوانید. یک بار هم در خانه آن را مطالعه کنید و بخوانید. یک بار حضرت آیت‌الله العظمی بهجت، آن عارف بی‌نظیر،

می فرمودند: «این زیارت غدیریه را همیشه بخوانید.» ببینید سفارش شده است. صاحب مفاتیح الجنان (شیخ عباس قمی) می فرماید کمتر روایتی یا زیارتی سندش به اعتبار زیارت غدیریه است

بعد جالب است این روایت زیارت غدیریه از کدام امام است؟ این خیلی مهم است و این خیلی متناسب است با همین ساعتی که ما الان دور هم جمع شده ایم. از امام هادی علیه السلام چه شود، چه جشنی می شود امشب! هدیه ی ویژه ی امام هادی علیه السلام. خودِ خودِ امام هادی علیه السلام یک هدیه به من داد. این زیارت از امام هادی علیه السلام درباره ی امیرالمؤمنین علیه السلام نقل شده است. شما هیچ متنی در مدح و منقبت امیرالمؤمنین علیه السلام به این دقت پیدا نمی کنید؛ این را بالاخره طلبه ای که یکم در روایت ها گشته، دیده است.

یک قطعه ای از این زیارت را برای شما می خوانم. بعد می گویم منظورم کدام فضیلت یا مدح مولا است که اثرش بسیار با عظمت تر است و کمتر از آن صحبت شده و عظمت این منقبت مولا هم بسیار بالاتر است.

« اوج مدیریت الهی: تقوا مانع سوءاستفاده از قدرت شد »

این کارها دیگر از کسی جز امیرالمؤمنین بر نمی آید. ببینید مولای ما، در یک قسمتی از زیارت می فرماید: «أَنْتَ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ» (تو حجت بالغه ی الهی هستی)، «وَالْمَحَجَّةُ الْوَاضِحَةُ» (و تو راه روشن هستی)، «وَالْبَعْمَةُ السَّابِقَةُ» (و نعمت پیشین هستی)، «وَالْبَرْهَانُ الْمُنِيرُ» (و برهان روشن گر هستی). بعد شروع می کند به توصیف امیرالمؤمنین علی علیه السلام. بعد صدا می زند: «شَهِدَتْ مَعَ النَّبِيِّ صَ جَمِيعِ حُرُوبِهِ وَ مَغَازِيهِ» (تو با پیامبر اکرم در همه ی جنگ ها و غزوه ها همراه بودی)

. دارد مقدمه می چیند تا بگوید چه می خواهد بفرماید. جالب است، در

همه ی جنگ ها با پیغمبر بودی. «تَحْمِلُ الرَّايَةَ أَمَامَهُ، وَ تَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدَّامَهُ» (پرچم را در مقابل پیامبر حمل می کردی و در مقابل پیامبر شمشیر می زدی). چقدر هم قشنگ است این عبارات! هرکس با عربی آشنا باشد، کیف می کند از این عبارت های زیبا. می فرماید کسی نبود: «وَلَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ أَمِيرٌ» (و هیچ کس بر تو فرمانده نبود)

هیچ کس را در طول عمر شریفش پیامبر بر تو امیر قرار نداد؛ تو سرباز کسی نشدی، تو همیشه فرمانده بودی. حالا گوش کنید، حالا دقت کنید: «وَكَمْ مِنْ أَمْرٍ صَدَّكَ عَنْ إِمْضَاءِ عَزْمِكَ فِيهِ الثَّقَى» (چه بسیار کاری که تقوا مانع از انجام تصمیمت در آن شد و تو آن را انجام ندادی)، «وَاتَّبَعَ غَيْرُكَ فِي نَيْلِهِ الْهَوَى» (و غیر از تو، دیگران در مانند آن، از هوای نفس پیروی کردند)

. نادان ها فکر کردند تو مدیر ضعیفی هستی، گفتند: «یا علی، تو سیاست نداری»

بالاترین فضیلت امیرالمؤمنین این است که از قدرتش سوءاستفاده نکرد. در زیارت غدیریه به این بحث بسیار زیبا پرداخته می شود. امام خمینی رحمته الله علیه ما و امام خامنه ای رحمته الله علیه شهید ما تابع امیرالمؤمنین بودند. ایشان می توانست بنی صدر را عزل کند، اما نکرد؛ با دل مردم و با رأی مردم همراهی کرد. امام شهید ما خودشون یک بار سخنرانی کردند و فرمودند: «می شود بعضی چیزها را گفت که بعضی ها افشا شوند و بروند، اما من یه سری حرف ها رو نمی زنم و با خودم می برم.» امام بگو، افشا کن، نابودشان کن! فرمود: «نمی گویم.» و نگفت و با خودش برد. این ها شاگردان مکتب امیرالمؤمنین علیه السلام اند؛ یعنی قدرت داشت رسوا کند، اما

رسوا نکرد. چرا؟ برای اینکه مردم باید خودشان بفهمند، برای اینکه مردم خودشان باید احساس مسئولیت کنند. خدا شاهد است، من اعتقاد دارم روح بلند امام شهید ما در شما حلول کرده است و آن احساس مسئولیت به میدان آمدن شماست و سه ماه است که خاموش نمی شود.

« درس هایی از سیره امیرالمؤمنین (علیه السلام) و ولایت فقیه »

امیرالمؤمنین (علیه السلام) چنین یارانی می خواست، مثل شما. امیرالمؤمنین (علیه السلام) چرا با ضربه ی شمشیر مردم را درست نکرد و به راه نیاورد؟ فرمود: «می دانم چطور شما را درست کنم، ولی نمی کنم.» «لَوْ لَا التَّقَى لَكُنْتُ أَذْهَى النَّاسِ» (اگر تقوا نبود، زیرک ترین مردم بودم)

من را با معاویه مقایسه نکنید، نگویید معاویه زیرک است و علی نیست. این ها را بروید در زیارت غدیریه بخوانید. عیبی ندارد، دلتان می گیرد، اشک خواهید ریخت، ولی اشک بر عالی ترین مصائب مظلوم اول خواهید ریخت.

بعضی ها می گفتند: «اگر ولی فقیه می داند، مشکلات را چرا حل نمی کند؟ اگر نمی داند که شایستگی این مقام را ندارد، پس تقصیر خود ایشونه.» شروع کردند این یکی دو سال اخیر، هی تقصیرها را به سمت ولی فقیه ببرند، غافل از اینکه ولی فقیه مأموریتش چیست؛ همان مأموریتی که امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) داشت. امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) نیامد خودش به جای مردم مشکلات را حل کند؛ گذاشت مردم خودشان بفهمند و به میدان بیایند. نفهمیدند و به میدان نیامدند، ولی شما مردم به میدان آمدید.

زیارت غدیریه ماهیت حکومت امیرالمؤمنین و روش حکمرانی ولایت را توضیح می دهد و ماکثر متنی داریم که این چنین با دقت به این ظرایف

بپردازد. زیارت غدیریه این‌ها را روشن می‌کند. می‌فرماید: «صَلِّ مَنْ صَدَّ عَنْكَ» (گمراه شد کسی که از تو روی گرداند)

گفت: «یا علی، تو مدیریت بلد نیستی، تو می‌توانستی بزنی اما نزدی.» گذاشتیم مردم بفهمند. امامت این است؛ امامت همه کار را جای مردم انجام نمی‌دهد، مسئولیت‌ها تقسیم شده است. و وقتی مردم در زمان امیرالمؤمنین مسئولیت به دوششان بود، آن مسئولیت‌ها را انجام ندادند.

« تنها نگذاشتن مولا؛ از کوفه تا امروز

یک قسمت دیگر از زیارت غدیریه را برای شما آوردم. حیف می‌شود اگر من الان این زیارت غدیریه را نخوانم. من نمی‌خواهم روضه بخوانم؛ هم روز میلاد است و هم در آستانه‌ی غدیر هستیم. ولی می‌گویند یهودی بالای کوچه‌ی بنی‌هاشم ایستاده بود، دید علی را روی زمین با طناب می‌کشند. گفت: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»، مسلمان شد. گفتند: «الان مسلمان می‌شوی؟» گفت: «من می‌دانم بازوی خبیرشکنِ علی؛ او چرا صبر کردی؟ او بلند شود، همه‌ی این‌ها را نابود خواهد کرد» شما امیرالمؤمنین را تنها نگذاشتید؛ این حُسن شماست، شما شایستگی عنوان شیعه‌ی علی بن ابی‌طالب را دارید.

« علی بن ابی‌طالب علیه السلام را کجا تنها گذاشتند؟

یک سؤال: امیرالمؤمنین علی علیه السلام را کجا بیشتر از هر زمان دیگری مردم تنها گذاشتند؟ نظرتان را بگویید، کدام لحظه؟ کوفه؟ پنج سال کوفه بودند، حدوداً در کدام حادثه؟ بیعت؟ کی؟ آن وقتی که به خلافت رسیدند؟ سقیفه؟ دیگر درب منزل حضرت زهرا (سلام الله علیها). نظراتتان را بگویید، بگویید کجا امیرالمؤمنین را از همه جا بیشتر تنها گذاشتند؟

حکمت؟ رحلت پیامبر؟ شهادت حضرت زهرا علیها السلام.

کجا تنها گذاشتند؟ غدیر؟، نامردها می دانی چیکار کردند؟ تا دیدند رسول خدا می خواهد علی بن ابی طالب را معرفی کند، جمعیت رفتند به هم زدند جلسه را. نامردها! فرمود: «علی جان، برو جمعیت را بیاور جلو، صحبتتم قطع نشود.»

همه ی این هایی که می گویند درست است، ولی من به شما عرض می کنم: اگر غدیر تنها گذاشتن، هنوز نمی فهمیدند، باشد، من معافشان نمی کنم، ولی باز هم می گویم نفهمیدند. اگر مثلاً قبل از حکمت و سقیفه تنها گذاشتند، شعور نداشتند، نمی بخشیمشان، ولی می گویم باز هم نفهمیدند. اگر حکمت در زمان حکومت امیرالمؤمنین علیه السلام، تنها گذاشتند، ماجرای تحمیل، می گویم باشد، نفهمیدند. ولی مهم ترین جایی که دیگر نمی بخشیمشان و شما هم نمی بخشید، آن وقتی است که علی بن ابی طالب شهید شد و پسرش، امام مجتبی را تنها گذاشتند. ای نامرد مردم کوفه! شما که دیگر آقا را دیده بودید، شما که دیگر دشمن را تجربه کرده بودید، چرا فرزند او، مجتبی را تنها گذاشتید؟

حالا ببین مردم ما چه گلستانی در تاریخ ساختند! ولی فقیه، فرزند امیرالمؤمنین را بعد از شهادتش برای آقا سید مجتبی تنها نگذاشتند. برای سلامتی این مردم صلوات بفرستید. چه کردند این مردم! چه کردند این مردم! چه کردند آن ها؟ امام مجتبی را تنها گذاشتند، خیلی نامردی بود. آقا، حداقل به حرمت خون امیرالمؤمنین علیه السلام یکمی مهربان تر بشید. مردم کوفه باباتان را کشتند!

سه ماه مردم دست از عزاداری برداشتند. شما خیلی خوبید! به خدا امیرالمؤمنین آرزوی شما را داشت، به خدا آرزوی شما را داشت.

« بی غیرتی خوارج و فریاد آخر: بیداری در برابر ظلم »

خوارج کمر حکومت امیرالمؤمنین را شکستند. می دانید چی می گفتند؟ ایراد خوارج چی بود به امیرالمؤمنین؟ بگوئید تا من بگویم. باید این زیارت غدیریه خوانده بشود. گفتم زیاد مشهور نیست مضامینش، بینم حق دارند یا نه. خب این گفتند: «لَا حُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ». ولی این مال زمانی بود که حکمیت را تحمیل کردند. بعداً چرا جنگیدند با امیرالمؤمنین؟

خوارج می گفتند: «یا علی، تو چرا حرف مردم را گوش می کنی؟ به مردم احترام می گذاری؟ برای ما خلیفه ای مثل خلیفه ی دیکتاتور باش.» می دانید به این دلیل با امیرالمؤمنین علیه السلام جنگیدند؟ قبول دارید این حرف مشهور نیست؟ قبول دارید این ها را ما باید توی مداحی هایمان بگوییم؟ بیشتر باید بگوییم، قبول دارید؟ الان مردم می فهمند این حرف ها یعنی چی، قبول دارید؟ زیارت غدیریه را باید بیشتر بخوانیم.

دشمن احمق ما، فکر می کرد اگر رهبر ما را از ما بگیره، ما نابود می شویم، به حماقتش در واقع نگاه کرده بود، نمی دانست این مردم شیعه ی علی بن ابی طالب اند. این مردم آرزوی محقق شده ی علی اند. آرزوی محقق شده ی علی کیا بودند؟ آن هایی که آقا تو کوفه بود، آرزو داشت علی بن ابی طالب که وقتی معاویه صفت ها حمله می کردند، تروریستی به شهرها، می گفت: «چرا از خودتان دفاع نمی کنید؟» ماجرای خلخال از پای دختر یهودی کنده بودند را شنیدید؟ مشهور می گویند امیرالمؤمنین علی علیه السلام فرمودند: «چرا این ظلم شد؟» یا این که «چرا این ظلم شد؟ آدم بشنوه این ظلم را، اگر بمیرد حق دارد.» نه، اصل داستان این نیست! اصل داستان این است: می فرماید «چرا وقتی گوشواره را گرفتند، خلخال را کردند، کسی بلند نشد شمشیر بکشد؟ از این بی غیرتی شما، اگر آدم

بمیرد حق دارد! این یعنی مردم باید مسئولیت پذیر باشند.

« سخن پایانی: اقتدار ایران و شکستن خیر جدید به یمن مولا

ایرانی‌ها قوی هستید، قوی‌تر خواهید شد. به محبت مولا امیرالمؤمنین
و آن «یدالله» که در به مدد بازوی خیبرشکن امیرالمؤمنین علیه السلام.

